

Sergej Lavrov i direkte kamp mand-til-mand med BBC

Lørdag, den 1.okt., 2016 – Den russiske udenrigsminister Sergej Lavrov tilstod BBC et interview i går, hvor interviewerene gentagne gange forsøgte at ophidse ham med beskyldninger om krænkelser af menneskerettigheder og krigsforbrydelser, udført af Rusland mod Syrien. Snarere end at hoppe på limpinden, forklarede Lavrov tålmodigt, hvorfor Rusland gør, hvad det gør i Syrien, og hvordan amerikansk opførsel har skabt forværrede vilkår på jorden dér. Lavrov bemærkede, at, lige fra den russiske, militære intervention i Syriens første færd, har Moskva foreslået den amerikanskledede koalition at koordinere kontraterror-operationerne og at udskille samarbejdende oppositionsgrupper fra Al-Nusra og ISIS. Dette er imidlertid, på trods af, at USA gentagne gange har forpligtet sig hertil, aldrig sket. »Og vi har flere og flere grunde til at tro, at planen lige fra begyndelsen har været at skåne Nusra og bevare dem, I ved, bare for tilfældets skyld, for Plan B eller Fase 2, når tiden var inde til at udskifte regimet«, sagde Lavrov.

Da interviewerene kom med anklager om, at Rusland anvender klyngebomber og anden forbudt ammunition i Aleppo, svarede Lavrov, at dette ikke er sandt. Hele problemet i Aleppo, sagde han, stammer i realiteten fra det faktum, at »USA og koalitionens under USA's ledelse ikke kan, og grundlæggende set nægter, at udskille oppositionen fra Nusra og de terroristgrupperinger, der har tilsluttet sig Nusra. I stedet for udskillelse, ser vi flere og flere grupper, der allierer sig med Nusra, og hver gang, vi slår til mod Nusra, får vi at vide, 'Hør, dette bør I ikke gøre, for der er gode folk lige ved siden af, eller i midten af, Nusras stillinger'.« Lavrov sagde, at han rejser dette spørgsmål over for den amerikanske udenrigsminister John Kerry, hver gang, de taler sammen. »Han

bliver ved med at love, at, så snart vi ophører med at flyve, så snart, Assad ophører med at flyve, så vil de begynde at udskille«, og der har således været mange ophold af 48 til 72 timers varighed. »Hver gang har disse pauser været udnyttet af Nusra til fra udlandet at få flere kæmpere, mere ammunition og flere våben ind.«

Dernæst gik interviewerens videre med at sige, at budskabet fra Washington lyder, at Rusland må ophøre med at bombe Aleppo, eller også vil Washington ophøre med at tale med Moskva om Syrien. »Er I så rede til at standse bombningen, eller ej?«, spurgte han. Lavrov mindede ham om, at USA's budskab [som det blev givet af talsmand for Udenrigsministeriet, John Kirby] faktisk er værre end som så. »De sagde også, at Rusland ville miste fly og soldater, og at russiske byer ville blive angrebet«, sagde Lavrov. »Det var en uacceptabel trussel, og det var måske et signal til dem, der ønsker at gøre dette, om, at de nu kan gå i gang. Det er absolut uacceptabelt og beklageligt, vil jeg sige.«

Et komplet udskrift af interviewet fra det russiske Udenrigsministerium kan læses her: http://www.mid.ru/en/press_service/video/-/asset_publisher/i6t41cq3VWP6/content/id/2481408

Interviewet (med en engelsktalende Lavrov) kan ses på Youtube.

**Jeff Steinberg fra EIR
interviewer**

senator Richard Black, nylig hjemvendt fra Syrien: Aleppo – hvordan man lyver for amerikanerne. Video, dansk udskrift

29. september, 2016 – EIR's Jeff Steinberg sidder sammen med senator Richard Black fra staten Virginia for at diskutere virkeligheden på jorden i Aleppo, Syrien, vs. de løgne, der gennemsyrrer den vestlige presse. Black er netop vendt hjem fra en rundtur i Syrien, der også omfattede et møde med den syriske præsident Bashar al-Assad, og han har forpligtet sig til at oplyse sine amerikanske medborgere om, hvordan den amerikansk-britiske strategi for regimeskifte er i færd med at ødelægge dette engang fremgangsrige, ikke-krigeriske og fremskridtsvenlig land.

Jeffrey Steinberg: Det er mig en fornøjelse at være her med den pensionerede oberst i flåden, den republikanske senator Richard Black fra Virginia, der har tjent i Vietnam, og er én af de personer, der er bedst informeret om det, der foregår i Syrien.

Vi har, senator, i de seneste dage set et totalt sammenbrud af Kerrys og Lavrovs bestræbelser på at nå frem til en form for fælles amerikansk-russisk militæroperation for at udslette ISIS og Nusra, som er al-Qaeda-grupperingen i Syrien. Vi så en overlagt sabotagehandling – det er vist ikke at springe ud i en formodning – med bombningen af en syrisk hærstilling blot dagen eller så efter, at en aftale blev indgået mellem USA og Rusland ...

Senator Richard Black: Og det er sket for anden gang, for

øvrigt, så dette er tydeligvis ikke et uheld.

Steinberg: Korrekt. Så jeg mener, at vi nu har kurs mod en situation, hvor, på trods af al propagandaen, så er der en mulighed for, at denne krig faktisk kan vindes i klassisk militær forståelse, og jeg vil bede dig om at give os en analyse, en forklaring, en vurdering af det, der foregår netop nu i Aleppo, for dette er virkelig et afgørende slag – det er lidt som den syriske krigs 'Gettysburg', hvor konsekvenserne af en slående sejr til de syrisk/russisk/iranske styrker fundamentalt ville ændre hele situationen. Jeg mener, at manglen på mediedækning, der har nogen som helst dybde eller indsigt, skaber et virkeligt vakuum og en forvirring for mange amerikanere. Jeg vil bede dig om at give os et billede af, hvad der foregår netop nu, som du ser det, med denne kamp om Aleppo.

Black: Det er ret utroligt – hvis man læser den vestlige presse, ville man tro, at kampen om Aleppo er en syrisk og russisk kamp imod en gruppe civile, og der er absolut ingen diskussion om de fjendtlige styrker. Det, der er sket, er, at, for mange år siden, tidligt i krigen, angreb de forskellige terrorist- og oprørsgrupper, og det lykkedes dem at indtage en del af Aleppo. Der, hvor de står i dag, er, at 1 ud af 8 indbyggere i Aleppo iflg. rapporteringer skulle befinde sig i den del, der er besat af oprørsstyrkerne. Den syriske regering har i årevis forsøgt at indeslutte og belejre denne sektion af Aleppo, uden held, indtil blot inden for det seneste år, hvor de, gennem en række meget fremragende manøvrer, lykkedes med at gøre det langt vanskeligere for al-Qaeda, som er den dominerende styrke – den hedder al-Nusra, men det er al-Qaeda, de samme mennesker, der angreb USA den 11. september – de er hjertet og sjælen i terroristgruppen i Aleppo. De fik forsyninger ad Castello-vejen, og endelig, pga. nogle andre ting, som den syriske hær gjorde, lykkedes det dem endelig at afskære Castello-vejen og lukke den og grundlæggende set lukke af for den eneste forsyningsrute til det, der nu er blevet til

Aleppo-lommen, som nu er totalt omringet, så i militære termer refereres der til den som en lomme. Oprørerne påstår, at de udgør en kvart million civile inden for Aleppo-lommen; de har en kendt historie for en ca. firefoldig overdrivelse, så det kunne være 80.000, og det ville ikke overraske mig, hvis det var det korrekte tal; men der er civile dér. I forsøget på at bryde afspærringen og skabe en anden forsyningsrute – Castello-vejen ligger i det nordlige Aleppo – angreb al-Qaeda inde fra Aleppo-lommen, og ligeledes en lignende hær udefra – totalt set en hær på omkring 40.000, henved to fulde, amerikanske divisioner, tungt pansret og mekaniserede – og det er utroligt; vi hørte så meget om én lille dreng, der var bedøvet og havde støv i hele ansigtet, og vi tænkte, dette er verdens ende – det var den store historie. Men den historie, som medierne undlod at berette, var, at der var, hvad der svarer til en amerikansk, tungt pansret brigade, en al-Qaeda panserbrigade, der angreb og forsøgte at bryde ud, og de anvendte 95 tanks og skønsmæssigt 8-10.000 jihadister. Det var der intet spor af; det eneste, man så, var en lille dreng på en bus. Dette er en krigsskueplads; Aleppo-lommen er en krigsskueplads. FN og alle de andre, USA, vi siger, du gode Gud, vi må få føde og forsyninger til disse mennesker; man plejer typisk ikke at forsyne sine fjender. Da vi bekæmpede Tyskland, sagde vi ikke for Berlin, åh, vi må standse al kamp, vi må få føde og forsyninger til den nazistiske hær og til de mennesker, der er omringet. Den syriske hær, og den syriske regering, har gjort det klart, at alle, der ønsker at komme ud, kan komme ud; de får fri og sikker passage, og de har en lang historie for faktisk at gøre dette, og det er således helt klart, at de civile kan komme ud, når blot oprørerne, terroristerne, vil give dem lov. En gruppe forsøgte at komme ud, og al-Qaeda dræbte 26 af dem, mens de forsøgte at komme ud. Men jeg mener, at, i stedet for, at FN lægger pres på den syriske regering, så må de lægge pres på terroristerne og deres allierede, tyrkerne, saudierne, qatarerne, og sige, hør, lad de civile komme ud. Vi ved, at den syriske regering vil give dem føde, husly, steder, de kan være; alt, hvad de

behøver, inkl. lægehjælp og medicin, for der er rigeligt med hospitaler i Aleppo ...

Steinberg: ... i de andre dele, der er under regeringskontrol, henved $\frac{3}{4}$ af byen.

Black: ... ja, i de andre dele; det er mere end $\frac{3}{4}$, det er langt den største del. Men altså, lad os skabe nogle arrangementer, og jeg er ikke i tvivl om, at, hvis man går til præsident Assad og siger, hør her, vil du etablere en proces, der giver alle de tilbageværende civile, kvinder og børn, og faktisk også enhver kæmper, der vil nedlægge våbnene, mulighed for at komme sikkert ud, og jeg er ikke i tvivl om, at han ville sige ja. Der er visse ekstraordinære krigsforbrydere, der er i Aleppo-lommen, såsom den gruppe, der hedder al-Zenki, 1000 jihadi-krigere, der alle bliver betalt af den amerikanske skattebøger; vi betaler rent faktisk deres lønninger, og for ikke så længe siden begik de en forfærdelig grusomhed, da de kidnappede en lille dreng, der var en flygtningedreng, og de kidnappede ham fra et hospital, han havde stadig intravenøse nåle i sin arm; og de tog ham til centrum af den oprørsbesatte del af Aleppo, og de skar hans hoved af med en kniv og viftede med det foran skaren og råbte, Allah-hu-Akbar. Det er disse mennesker, hvis lønninger vi betaler, som vi forsyner med antitank-våben, som vi forsyner med forstærkninger, alt sammen med amerikanske skattebetaleres penge. Utroligt! Så jeg vil tro, at den syriske regering ikke vil være villig til ... hvis de er ubestridelige krigsforbrydere, så vil de ikke forhandle med dem. Men jeg mener, hvis man har den typiske jihadist, der tog derhen for at tjene et par dollars, rejste fra Tunesien, så vil de sandsynligvis sige, vi vil tage ham og give ham amnesti; det har de historie for at gøre og har gjort det om og om igen. Så svaret er, sig ikke, forsyn de civile på krigsskuepladsen; svaret er, se at få de civile væk fra krigsskuepladsen.

Steinberg: Ja, selvfølgelig. Det slår mig, at, pga. sabotagen af den sidste, bedste indsats for et reelt, strategisk

amerikansk-russisk samarbejde, at præsident Putin og det russiske militær har været rundt om denne blok tre eller fire gange allerede blot i Syrien, for ikke at tale om løgnene i Libyen tidligere; og nu befinder vi os i en ren kampsituation, hvor, som jeg forstår det, så blev oprørernes forsøg på at bryde belejringen af Aleppo-lommen ikke alene nedkæmpet, men oprørerne led meget, meget store tab, så udsigterne til ikke alene simpelt hen at opretholde denne blokade, men til at gå ind og på afgørende vis nedkæmpe oprørsstyrkerne og herved konsolidere kontrollen med hele Aleppo, er noget, der ligger i kortene, potentielt set i de umiddelbart forestående uger og måneder forude. Og dette er en form for vendepunkt, og niveauet af hysteri, og niveauet af forsøg på at sige, som du før påpegede, at dette er tæppebombning af civile og uskyldige, alt sammen er en refleksion af den kendsgerning, at vi befinder os ved et vendepunkt, hvor hele Obamas politik kunne være totalt i ruiner, og man kunne få en reel militær sejr, hvor den syriske regerings styrker, sammen med fremmede lande, der blev inviteret ind af en suveræn myndighed, rent faktisk kunne opnå en militæresejr, der bringer denne rædselsfulde historie til en afslutning.

Black: Ja, og hvis man tænker over det, så er hjertet og sjælen i de hære, der angriber Syrien, al-Qaeda, og al-Qaeda er den gruppe, der tilintetgjorde tvillingetårnene den 11. september. Hvis det amerikanske folk blev behandlet oprigtigt fra vores regerings side, ville vi se folk, der råbte hurra i gaderne; vi ville sige, hør, vi står for at besejre al-Qaeda, vi står for at få hævn for det, de gjorde, da de tvang hundreder af mennesker til at springe en kvart mil i døden for at undfly flammerne i tvillingetårnene, og nu har vi dem endelig med ryggen mod muren og kan slå dem, og man skulle tro, at det eneste, der kunne gøre folk vrede, var at sige, hvorfor er vi ikke med dér, hvorfor har vi ikke mulighed for at gå ind og selv levere et par hårde stød. Vi burde tilslutte os russerne og syrerne og besejre al-Qaeda; de er fjenden. Syrien har aldrig begået en fjendtlig handling imod USA; det

er, ligesom de andre lande, som vi gentagne gange har angrebet, en neutral, ikke-krigsførende stat, og alt, hvad vi har gjort imod det, har været en illegal aggressionskrig.

Steinberg: Jeg mener, at, i og med det nu er 15-året for det oprindelige 11. september-angreb, så er det, du foreslår, ikke alene fornuftigt, men det er noget, man ville mene, folk ville kræve af deres regering. Jeg vil gerne atter takke dig for en meget oplysende diskussion, og jeg håber, at I, der lytter med derude, forstår, at det, I hører fra Obamaadministrationen, i den grad er en misrepræsentation af det, der foregår, så det er absolut afgørende, at folk som senator Black har en stemme derude, så noget af sandheden bag denne krigspropaganda rent faktisk kan komme frem. Og selvfølgelig, eftersom det er et præsidentvalgår, så er det dobbelt så vigtigt, at det amerikanske folk bliver informeret. Så igen, mange tak, og fortsættelse følger, er jeg sikker på.

Black: Mange tak, Jeff.

Ifølge TASS udelukker det russiske Udenrigsministerium ikke terrorangreb mod Rusland fredag den 30. sept.

29. sept., 2016 – Ifølge TASS udelukker det russiske Udenrigsministerium ikke terrorangreb mod Rusland fredag den 30. september, på hvilken dag forskellige islamiske organisationer har opfordret til en Verdensdag for Raseriprotester imod russiske antiterror-indsatser i Aleppo. Maria Zakharova, talskvinde for det russiske

Udenrigsministerium, opfordrede Washington til at dele enhver information, det måtte have om risikoen for terrorangreb mod Rusland, i lyset af Udenrigsministeriets talsmand John Kirbys trusler mod Rusland.

Foto: Maria Zahkarova

USA: Udenrigsministeriets Kirby udsteder trusler og ultimatummer imod Rusland

29. sept., 2016 – Talsmand for USA's Udenrigsministerium, pensionerede admiral John Kirby, havde fråde om munden i går, fordi russerne undlader at gøre, hvad USA siger, de skal gøre i Syrien, i en sådan grad, at han rent faktisk udstedte, hvad man kun kan fortolke som trusler og ultimatummer.

Efter at forklare udenrigsminister Jon Kerrys advarsel til den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov tidligere i går morges om, at USA overvejede at suspendere den amerikansk-russiske dialog om Syrien, blev Kirby spurgt, hvad konsekvenserne for Rusland ville være, hvis de ikke gjorde, som de fik besked på.

»Konsekvenserne er, at borgerkrigen i Syrien vil fortsætte, at ekstremisterne og de ekstremistiske grupper vil fortsætte med at udnytte de tomrum, der er dér i Syrien, til at ekspandere deres operationer, som uden tvivl vil omfatte angreb mod russiske interesser, måske endda russiske byer, og Rusland vil fortsætte med at sende soldater hjem i ligposer, og de vil fortsat miste ressourcer – måske endda flere fly. Den

stabilitet, de hævder, at de søger i Syrien, vil blive stadig vanskeligere at opnå ...«

I Rusland ses Kirbys udtalelse meget klart som en trussel imod det russiske militær og imod selve Rusland. »Vi erklærer endnu engang, at vi er fuldt ud rede til at fortsætte dialogen med den amerikanske side og gå videre med de fælles aktioner til bekæmpelse af terrorister i Syrien«, sagde talsmand for det russiske Forsvarsministerium, generalmajor Igor Konashenkov i dag. »Men selv den mindste antydning af en trussel mod vore soldater og russiske borgere må imidlertid udelukkes af denne dialog. Spørgsmålet om russiske borgeres sikkerhed, uanset, hvor de befinder sig, er ikke til forhandling. Det er vores første og betingelsesløse prioritet.« Konashenkov udstedte også sin egen trussel. Med hensyn til Kirbys »trussel om potentielle tab« for Rusland i Syrien, påpegede Konashenkov, at Moskva er udmærket klar over, hvor de amerikanske »eksperter, der er involveret i operationel planlægning og overvågning af de militære aktioner«, befinder sig.

Talskvinde for det russiske Udenrigsministerium Maria Zakharova slog ligeledes hårdt igen mod Kirbys trusler. »Mener man ikke, at en sådan bugtaltersnak om 'ligposser', 'terrorangreb i russiske byer' og 'tab af fly' lyder mere som en 'nak dem'-kommando, snarere end en diplomatisk kommentar?«, spurgte hun på sin Facebookside.

Tidligere samme dag var viceudenrigsminister Sergei Ryabkov kompromisløs i sin respons til Kirby. Der kommer ikke flere 7-dages våbenstilstande – fordi de gør det muligt for jihadisterne at omgruppere og genbevæbne sig – og fiaskoen for det diplomatiske spor »fortsætter pga. Washingtons manglende evne til at opfylde sine forpligtelser og løfter«, og er derfor på de amerikanske beslutningers samvittighed.

»Vi er oprørte over den ultimatum-lignende tone i de signaler, vi får. Undertiden hører vi endda kyniske trusler imod os og dem, der virkelig bekæmper terrorister i Syrien. Vi kan ikke

anse det for at være noget som helst andet end de facto støtte til terroristerne fra USA«, sagde han. Ryabkov kaldte Washingtons trusler for »et følelsesmæssigt sammenbrud midt i Obamaadministrationens manglende evne til at gennemføre sin del af aftalerne« om Syrien. »USA hælder i realiteten vand på terroristernes mølle og forsyner dem med utilsløret støtte«, understregede han.

<https://www.youtube.com/watch?v=AnefGPHTy8c>

Lavrov – Er Kerry nu under Pentagons kontrol?

27. sept. 2016 – Den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov sagde i et interview i går, at USA forsøger at aflede verdens opmærksomhed fra det amerikanskledede angreb mod syriske tropper i Deir Ez Zor den 17. sept., men tilføjede, at det synes at være under Pentagons styrelse.

»Da den humanitære konvoj blev ramt [den 19. sept.], forlangte vi, at man foretog en undersøgelse. John Kerry, en god partner til mig, opførte sig på en måde, han aldrig tidligere har gjort. Han hævdede, at undersøgelsen muligvis ville finde sted, men de ved, hvem, der gjorde det, nemlig den syriske hær eller Rusland, og at det i alle tilfælde var Ruslands skyld«, sagde Lavrov. Kerry syntes at være blevet »bundet af skarpt kritik fra det amerikanske militærapparat«, bemærkede Lavrov.

Lavrov fastholdt det diplomatiske bedrageri mht. Obamas rolle: »Barack Obama har, fik jeg at vide, altid støttet samarbejde med Rusland, og han bekræftede det selv under mødet med Vladimir Putin i Kina. Det ser for mig ud, som om militæret ikke adlyder deres øverstkommanderende ret meget.«

Lavrov gentog også, at USA ikke gør, hvad det har indgået aftale om at gøre. Kerry-Lavrov-aftalen fra 9. sept. havde som sin førsteprioritet på listen, en skelnen mellem USA-støttede grupper og Al-Nusra. »Hver gang, jeg møder Kerry, forsikrer han mig om, at Al-Nusra udgør den samme terrortrussel som Islamisk Stat«, sagde han. »Men de angriber ikke [Al-Nusra].«

Talskvinde for det russiske Udenrigsministerium, Maria Zakharova, anklagede i mellemtiden USA for at degradere selve FN's Sikkerhedsråd.

»Det er altid let at iscenesætte et show i Sikkerhedsrådet. Men dette er en struktur, der har med ekstremt vigtige spørgsmål at gøre og træffer alvorlige afgørelser. Det, som den amerikanske side foretager sig i FN's Sikkerhedsråd, er ganske enkelt en devaluering af denne organisations betydning«, sagde hun til Rossiya 24 i et interview. »USA indgik en forpligtelse [til at skelne mellem terrorister og oppositionen], og den har de ikke opfyldt«, hvilket hun indikerede var årsagen bag USA's helt igennem udiplomatiske opførsel i Sikkerhedsrådet. På sin Facebookside læssede Zakharova af på Samantha Power som respons på Powers karakteristik af det syriske-russiske angreb mod det af oprørerne besatte Aleppo som barbarisk: »Med hensyn til billedet ... så har verden ikke set noget mere barbarisk i moderne historie, end Irak og Libyen forgjort på Washington-manér.«

Rusland vil ikke acceptere yderligere ensidige skridt i Syrien

26. sept., 2016 – Den syriske krig eksploderede i FN's Sikkerhedsråd i går, under et sammentræde, der var hasteindkaldt af USA, U.K. og Frankrig, i et forsøg på at standse den russiskstøttede offensiv i Aleppo. Ud fra nyhedsrapporteringen at dømme, så var det ikke en diplomatisk indsats, men snarere et forsøg på at anklage den russiske og syriske regering for krigsforbrydelser, en bestræbelse, der blev vendt imod de tre vestlige repræsentanter af Rusland og Syrien, der anklagede dem for at støtte terrorister.

»Det, Rusland sponsorerer og gør, er ikke kontraterrorisme; der et barbarisme«, sagde en hyperventilerende Samantha Power (USA's FN-ambassadør). »I stedet for at forfølge fred, skaber Rusland og Assad krig. I stedet for at være med til at få livsreddende hjælp igennem til de civile, bomber Rusland og Assad de humanitære nødhjælpskonvojer, hospitaler og akutte beredskabsmandskab, der desperat forsøger at holde folk i live.«

Ruslands ambassadør til FN, Vitaly Churkin, svarede ved at sige, at Rusland ikke længere vil acceptere ensidige tiltag. »Vi har altid gjort indrømmelser, i det mindste har vi forsøgt, og har opnået aftaler med den syriske regering«, sagde han. »I det lange løb endte det alt sammen med, at de militante kæmpere omgrupperedes, modtog forstærkning og iscenesatte nye offensiver.« Dernæst fulgte et ensidigt krav om, at den syriske regerings krigsfly skulle ophøre med flyvninger, som en indledningsvis betingelse, sagde Churkin. »Først sagde de, tre dage. Så sagde de, 'Nej, USA's præsident har skiftet mening, vi må have syv dage.' Ingen ved, hvorfor. Sådanne taktiske tricks kan ikke fortsætte i al evighed. Vi

vil ikke gå med til yderligere ensidige skridt«, sagde han.

Den amerikanske side har, med hans ord, »faktisk erkendt sin manglende evne til at øve indflydelse på de grupper, den kontrollerer, og ærligt implementere aftalerne«, først og fremmest med at skelne mellem moderate grupper og terrorister og »trække relevante skillelinjer på jorden«.

Basar Ja'afari, Syriens FN-ambassadør, sagde til Rådet, at Syrien fortsat vil være forpligtet over for bekæmpelse af terrorisme, og at andre må ophøre med at udnytte det syriske folk. Han lovede, at den syriske regering ikke vil afgive én eneste centimeter af landets territorium, i henhold til den syriske forfatning og international lov, og understregede, at det, at gøre den humanitære krise politisk, kun vil forlænge den, øge syrernes lidelser og opmuntre til spredning af terrorisme. Han hånedede de amerikanske, britiske og franske repræsentanter, der tilsyneladende har »genopdaget hjulet, når de siger, at den syriske regering søger at vinde Aleppo tilbage«. Man kan forestille sig, hvor storstilet denne monumentale opdagelse, som repræsentanterne af de tre, permanente medlemsstater i Sikkerhedsrådet har gjort, er, som om Aleppo er en by i Djibouti eller Afghanistan eller i Brasilien!«

Ja'afari fremførte anklagende, at USA, U.K. og Frankrig, de lande, der havde indkaldt til sammentrædet, gentagne gange havde blokeret for resolutioner i Sikkerhedsrådet, der fordømte terrorangreb, ved hjælp af selvmordsmetoder, i Syrien, og nu er de engageret i en indsats for at »redde« bevæbnede terrorgrupper, som de på falsk vis giver betegnelsen »moderat opposition« og tilføjede, at dette altid sker, når de er på randen til at blive nedkæmpet. De glemmer, sagde han, billedet af en 12-årig, palæstinensisk dreng, der blev halshugget i Aleppo af Nour Eddin al-Zenki, en anti-Assad-gruppe, som USA faktisk støtter.

»Vi mener, at visse permanente medlemsstaters indkaldelse til

dette sammentræde udgør et budskab fra disse stater til Jabhat al-Nusra og andre terrorgrupper med tilknytning hertil om, at den støtte og politiske dækning, de får, stadig står ved magt og ikke vil ophøre«, sagde han.

Foto: Ruslands ambassadør til FN Vitaly Churkin i FN's Sikkerhedsråd, den 25. sept., 2016.

Lavrov i FN: Advarer: »Tiden er inde til at lære lektien« af en unipolær verdens fiasko

23. sept. 2016 – Den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov holdt en dyster og ildevarslende tale i dag i FN's Generalforsamling. En stor del af hans 18 minutter lange tale drejede sig om Syrien, og selv om han ikke direkte talte om faren for generel krig, så formidlede han umiskendeligt den farefulde tilstand, som verden i dag befinder sig i, med meget lidt tid tilbage til at »lære lektien«.

Lavrov sagde, at de forhåbninger, som opstod under sidste års FN-generalforsamling for en »overgang« fra unipolært til multipolært samarbejde, ikke var blevet indfriet, fordi nogle lande er for vant til at »gennemtvinge deres vilje over andre«, og vi ser eksempler på dette i Mellemøstens og Nordafrikas forblødning.

»Selve fundamentet for internationale relationer undermineres«, og »tiden er kommet til at lære lektien« af disse fiaskoer. Han opsummerede det seneste år: at Ruslands

assistance til Syrien på anmodning fra den suveræne regerings invitation lykkedes med at forhindre dens nedtagning. Men nu kan de aftaler, der blev indgået i FN's Sikkerhedsråd, og de nylige amerikansk-russiske aftaler om at forsøge at standse krigen, ikke virkeliggøres, med mindre IS, Jabhat al Nusra og deres terroristallierede nedkæmpes. Humanitærhjælp kan heller ikke realiseres.

Lavrov opfordrede til nedsættelse af en uafhængig kommission til at undersøge krænkelserne af den nylige våbenhvile, samt de to, store hændelser i Aleppo (angrebet mod nødhjælpskonvojen og drabet på syriske soldater), og han fordømte »sabotagen« af våbenhvileprocessen af fremmede lande, der agerer i Syrien med det formål at frembringe regimeskifte. Han fordømte de kræfter »i udlandet«, der »bruger ekstremister for at promovere geopolitiske fordele«.

Med hensyn til det globale billede, så henviste Lavrov hurtigt til NATO's bevægelser for at ekspandere og til udviklingen af antiballistiske missilsystemer, alt imens Vesten undlod at beskæftige sig med initiativer mod kemiske og biologiske våben, initiativer, som Rusland promoverer.

Meget vigtigt, så opfordrede han til, at Nordkorea opgav sit atomvåbenprogram og vendte tilbage til ikke-spredningsregimet. Men, understregede han, Nordkorea må ikke bruges som en undskyldning for at »militarisere« Nordasien.

I modsætning til disse kriser, roste Lavrov det russisk-kinesiske samarbejde – både deres fælleserklæring fra juni 2016 om international lov, der opretholder principperne om suverænitet og FN's Charter, samt også Kinas lederskab som vært for det nylige G20-topmøde. Han erklærede, at både den Eurasiske Økonomiske Unions og Shanghai Samarbejdsorganisationens (SCO) åbenhed er chancer for fredelige relationer.

Link til den Fælles Erklæring fra juni:

POLITISK ORIENTERING den 22. sept. 2016: Kerrys våbenhvile i Syrien skudt i sønk af Det hvide Hus. Se også 2. del.

Med formand Tom Gillesberg

Video: 2. del:

Lyd:

Valg i Rusland: Russerne bekræfter Putins lederskab i valg til Dumaen

19. september 2016 – Præsident Vladimir Putins Forenet Rusland fik 54 % af stemmerne og sandsynligvis 76 % af pladserne i søndagens nationale valg til nationens underhus i parlamentet,

Dumaen. Alt imens stemmeprocenten var lavere, 47 %, så repræsenterer resultatet i øvrigt en stigning på 50 % i forhold til for fem år siden, da Forenet Rusland vandt lidt over 50 % af pladserne i Dumaen.

I følge de foreløbige resultater fra den Centrale Valgkommission (CEC), vil Forenet Rusland få 343 mandater for 76,22 % af pladserne i den 7. Statsduma; Kommunistpartiet (CPRF) vandt 42 mandater (9,34 %): De Liberale Demokrater (LDPR), 39 mandater (8,67 %); Et Retfærdigt Rusland, 23 mandater (5,11 %); Rodina, Borgerplatform (Grazhdanskaya Platforma), og den uafhængige Vladislav Reznik, fik hver 1 mandat.

Kommunistpartiet kom ind på andenpladsen med 13,45 % af stemmerne, og De Liberale Demokrater er på en tredjeplads med 13,24 % af stemmerne. Et Retfærdigt Rusland fik 6,17 % af stemmerne.

Putins talsmand Dmitry Peskov afviste at svare på, hvordan disse resultater vil influere på Putins beslutning om at stille op igen til præsidentvalget i 2018.

»Jeg kan ikke besvare dette spørgsmål«, sagde Peskov. »Men det er åbenbart, at det overvældende flertal af vælgerne *de facto* udtalte sig til støtte for præsidenten. Putin har endnu engang fået en massiv tillidserklæring fra landets befolkning.«

Putin selv reflekterede over disse resultater med sin sædvanlige vise, ironiske sans. Med en kommentar til åbningen af et regeringsmøde her til morgen, sagde han til kolleger, »Vi kan selvfølgelig spørge os selv, hvordan er dette muligt, i betragtning af de store vanskeligheder i den økonomiske og sociale sektor, som vi er stået overfor, samt faldet i folks indkomst?« Hvis det ikke er en stemme for deres tidligere arbejde, så må det være en stemme for deres fremtidige arbejde, »et fremskridt på vegne af vort folk«, der skaffede dem stemmerne, »og vi må nu leve op til deres forventninger«.

Putin bemærkede også, at befolkningen ønskede stabilitet i en i øvrigt »usikker« tid, og at resultatet var en total afvisning af »forsøg på at udøve udenlandsk pres på Rusland, og af truslerne, sanktioneerne og forsøg på at destabilisere situationen i Rusland indefra«. Liberale »oppositionspartier« vandt ikke én eneste plads i hele landet i valget.

RADIO SCHILLER 19. september 2016:

Vestens koalition bomber Syriens hær; en fejl?

Med formand Tom Gillesberg:

**Den Nye Silkevej bliver til
Verdenslandbroen, en
introduktion//**

**The New Silk Road becomes The
World Land-Bridge, an**

Introduction

In English, with vice-president Michelle Rasmussen
På engelsk med næstformand Michelle Rasmussen

See slides below.
Se dias herunder.

Videos after the slides:

* The gala concert after the G20 meeting in China, including Beethoven's and Schiller's Ode to Joy

Galakonserten efter g20-topmødet i Kina, inkl. Beethovens og Schillers Ode til Glæden

* A 20-minute video introduction to the World Land-Bridge, introduced by the president of the Schiller Institute, Helga Zepp-LaRouche

Se også den 20-minutter-lang video om Verdenslandbroen, efter diabillederne.

Dias from the meeting: Click on the slide to make it full-sized.

Klik på diabilledet for at gøre det større.

x

x

x

x

x

x

x

x

x

x

x

x

x

x

x

x

x

x

x

x

x

x

x

Video:

The gala concert after the G20 meeting in China: The Beethoven/Schiller Ode to Joy section begins at 43:30

The 20-minute video introduction to the World Land-Bridge, introduced by the president of the Schiller Institute, Helga Zepp-LaRouche:

Vestens snak om russisk »ekspansionisme« er rent vrøvl, siger Putin til Bloomberg

12. september 2016 – Den russiske præsident Vladimir Putin gav et vidtrækkende interview til *Bloombergs* John Micklewaithe i

Vladivostok den 6. september. Det var en meget selvsikker Putin, der håndterede alle Micklewalthes ofte ironiske spørgsmål. På spørgsmålet om faren for en russisk invasion à la Krim af de Baltiske Stater, svarede Putin, »Det rene vrøvl!«. »Tror De virkelig, vi ønsker at starte en krig med NATO?«, spurgte Putin. »NATO har en befolkning på 600 mio. mennesker, og Rusland har kun 146 mio. mennesker. Åh, vi er selvfølgelig en stor atommagt. Men tror De virkelig, at vi er rede til at begynde en atomkrig, med det formål at erobre de baltiske lande? Det er det rene vrøvl!«, gav han igen.

»Men hovedpointen er noget anderledes«, fortsatte han. »Man kan intet stille op mod folkets vilje. I Krim var der en befolkning, der for 70 % 's vedkommende var russisk, og resten af befolkningen talte flydende russisk. Og de stemte for uafhængighed. Dette er alt sammen et politisk spil«, sagde Putin. »Hvis de ønsker garantier, kan jeg sige, at vi har til hensigt at forfølge en absolut fredelig udenrigspolitik.« Forespurgt om tilstedeværelsen af russiske tropper i Krim under folkeafstemningen, svarede han, »Jeg har allerede talt om dette. Russiske soldater opretholdt freden under folkeafstemningen. Folk ville ikke komme under trussel fra et maskingevær. Krims parlament vedtog uafhængighed, et parlament, der tidligere var blevet valgt. Så vi handlede i overensstemmelse med international lov og med FN's charter, og på basis af demokratiske principper.«

Da Putin blev spurgt, om han ønsker at skabe en indflydelseszone, smilede Putin blot og sagde, »Det tog mig ni timer at flyve fra Moskva til Vladivostok, kun en smule mindre end til New York. Tror De, vi har behov for at udvide noget?«, spurgte han. »Men det handler slet ikke om territorier«, fortsatte han. »Vi ønsker, at Ruslands indflydelse skal blive mere åbenlys, mere signifikant, men vi lægger et fuldstændigt fredeligt indhold i dette. Det drejer sig om økonomisk indflydelse, humanitær indflydelse; indflydelse mht. at udvikle ligeværdigt samarbejde med vore naboer.«

Micklewaithe forsøgte at få ham på krogen ved at sige noget om det amerikanske valg og Donald Trump, der roser Putin i sin kampagne, men det faldt Putin ikke for. »Vi er rede til at arbejde sammen med enhver præsident, uanset dennes navn«, gentog han flere gange over for Micklewaithe, der prøvede at få noget andet ud af ham. »Men det afhænger selvfølgelig af den næste regerings holdning over for Rusland. Hvis nogen ønsker at samarbejde med Rusland, hilser vi det velkommen. Men, hvis nogen ønsker at komme af med os, så bliver det en ganske anden fremgangsmåde«, sagde han. »Men vi vil overleve. Og det er slet ikke afgjort, hvem, der har mest at tabe ved en sådan fremgangsmåde«, advarede han. Han sagde, at, alt for ofte i de amerikanske valgkampagner, så kan kandidater godt lide at spille det »anti-russiske kort«. »Jeg mener, at det er en meget snæversynet fremgangsmåde. Den bruges i den hjemlige, politiske kamp, og det er dårligt, mener jeg.«

Med hensyn til Syrien sagde Putin, at vanskeligheden bestod i at kunne skelne terroristerne fra den andre oppositionsgrupper. Men på dette punkt var både Rusland og USA enige om, at det måtte gøres [Interviewet fandt sted, før Syrien-aftalen blev indgået]. Putin havde store lovord tilovers for den amerikanske udenrigsminister Kerry. »Kerry har udført et kolossalt job«, sagde Putin. »Jeg blev overrasket over hans tålmodighed og hans beslutsomhed. Og jeg er overbevist om, at vi går i den rigtige retning.«

<http://www.bloomberg.com/news/articles/2016-09-05/vladimir-putin-on-trump-clinton-oil-economics-japan-and-syria>

**RADIO SCHILLER den 12.
september 2016:
15 år efter den 11.
september: Schiller
Instituttets NYC-kor opfører
Mozarts Rekiem ved 4
konserter**

Med formand Tom Gillesberg:

**POLITISK ORIENTERING den 8.
september 2016:
Hvad danske medier ikke siger
om G20-topmødet i Kina**

Med formand Tom Gillesberg

Video: Kan ses på: <https://www.youtube.com/watch?v=YpTh6MNYlas>

Lyd:

RADIO SCHILLER den 5. september 2016: G20-topmødet: Kina sætter dagsordenen

Med formand Tom Gillesberg:

Den russiske udenrigsminister Lavrov beskriver Vestens døende imperium; angriber geopolitik

3. september 2016 – Den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov angreb den 2. september i et interview med Rådet for Udenrigs- og Forsvarspolitikks mediekanal, EU/NATO/USA's geopolitiske politik, og opstillede de diplomatiske og økonomiske udviklinger i Østen, centreret omkring Kina i særdeleshed, i kontrast til USA/EU/NATO's fremgangsmåde med bureaukrati og militære blokke. På den ene side er verden i færd med at blive multipolær, med fremkomsten af nye centre for økonomisk vækst og finansiell styrke, sagde han. Samtidig »beskærer Europa relationerne med Rusland, efter tilskyndelse fra USA«, sagde Lavrov. »Mange europæiske lande gør dette med vidt åbne øjne og siger, at, i dette tilfælde må politik (dvs.

at straffe Rusland) gå forud for økonomien. Dette er i modstrid med, hvad Vesten før har gjort.«

Med hensyn til asiatisk økonomisk udvikling sagde Lavrov, »Vores logik og den politik, som præsident Vladimir Putin har afstukket, fokuserer på at søge efter gensidigt fordelagtige kompromisser og gensidigt acceptable fremgangsmåder.« Han bemærkede, at vise regeringer i Europa og EU, i Asien og andre steder, bør bygge flere broer og arbejde hårdere på at udvikle samarbejde. »Rusland har en heldig beliggenhed, geopolitisk og geo-økonomisk, til fremme af disse processer«, sagde han. »Projektet om Stor-Eurasien går ikke imod, men snarere meget fint i tråd med konceptet om Europa fra Atlanten til Ural, som Charles de Gaulle promoverede for årtier siden. Præsident Putin har omformuleret dette til et fællesrum fra Lissabon til Vladivostok. Det er stadig det aktuelle spørgsmål. Det er absurd, når den politiske situation i Vesten, inklusive indenrigspolitikken, får lov at hindre vores fremskridt hen imod dette strategiske og gensidigt fordelagtige mål.«

Lavrov fortsatte med at sige, at, mht. bureaukratier, så er EU langt vanskeligere at arbejde sammen med end NATO, selv om han heller ikke skånede NATO i sin kritik. Forsøg på at opretholde disciplin inden for blokke, i koldkrigs-stil, bliver sværere at gennemføre, fordi lande indser, at »der findes noget sådant som nationale interesser«. EU er et relevant eksempel på dette, sagde Lavrov. »Bureaukrati i Sovjetunionen dominerede dens republikker. Men EU er gået endnu videre, endda videre end NATO, hvor diskussioner er mere demokratiske på trods af en russofobisk minoritet, der skamløst spekulerer i princippet om konsensus og bloksolidaritet. EU-bureaukratiet forsøger at forhindre medlemslandene i at træffe selvstændige beslutninger i spørgsmål, som ikke er blevet delegeret til Bruxelles.« Der er mange eksempler på dette, sagde han, som han håber, kan omstødes, »for vi ønsker ikke, at EU skal flås i stykker af modsætninger. Vi ønsker, at EU skal være en pålidelig partner, der i sine handlinger ledes af dens medlemsstaters økonomiske

interesser og ikke af nogle geopolitiske hensyn, der intet har med sund fornuft og økonomien at gøre.«

Med hensyn til NATO, så langede Lavrov hårdt ud efter den ideologiske tendens hos nogle af alliansens medlemmer, der går ud på at bruge NATO-Ruslandsrådet – som under sine seneste par møder udelukkende diskuterede Ukraine – til deres egne formål imod Rusland. »Der er folk i NATO, der indser, at dette ikke fører nogen steder hen, og at det er nødvendigt at vende tilbage til normale, respektfulde relationer, fordi at handle, som om kun ens egen tankegang og fremgangsmåde må vedtages af resten af verden, er koloniherre-tankegang«, sagde han. »Det gør visse politikere desværre, især i lande, der ikke kan forlige sig med den kendsgerning, at deres imperium er forbi.«

Putin til Vladivostok Økonomiske Forum: Etabler et stor-eurasiske partnerskab

3. september 2016 – I sin hovedtale til det andet årlige Østlige Økonomiske Forum i Vladivostok, der bragte 3000 deltagere fra 35 nationer sammen, fremlagde den russiske præsident Putin det, han kaldte »store, ambitiøse, komplekse og langsigtede opgaver« for at transformere Rusland fjernøstlige område til at være et omdrejningspunkt for eurasiske udvikling som helhed.

Som lovet havde ØØF en meget stærk deltagelse fra Sydkorea og Japan i særdeleshed, under anførsel af deres respektive regeringschefer, Park Geun-hye og Shinzo Abe, som hver især

også havde et bilateralt møde med Putin på sidelinjen af ØØF.

Putin placerede Ruslands strategi for det fjernøstlige område i de generelle planer for global, økonomisk udvikling. »Vi arbejder kontinuerligt for at udvikle den Eurasiske Økonomiske Union og udvide dens internationale bånd«, sagde han, inklusive »en økonomisk samarbejdsaftale mellem EAEU og Folkerepublikken Kina«, såvel som også Shanghai Samarbejdsorganisationen (SCO). »Vi mener, at dette integrationsnetværk og systemet med multilaterale og bilaterale aftaler, inklusive aftalerne om frihandelszoner, kunne blive fundamentet for at udvikle et stor-eurasiske partnerskab«, erklærede han.

Putin fortsatte dernæst med at opregne nogle af de fællesprojekter, der er i gang eller er foreslået:

* »For det første, en stabil energi-infrastruktur. Vi støtter de russiske, japanske, sydkoreanske og kinesiske selskabers initiativ for at skabe en super-energiring, der forbinder vore lande.«

* »For det andet, transport-infrastruktur.«

* »Det tredje [er] ... udvikling af teknologier inden for digitalisering, telekommunikation og internettet.«

* »For det fjerde, har vi brug for menneskelige ressourcer og skabelse af et teknologisk fundament for fremtiden. I denne henseende inviterer vi partnere til at gå med i projektet om at opbygge et internationalt videnskabs-, uddannelses- og teknologikompleks på Russky-øen.«

Sydkoreas præsident Park Geun-hye responderede positivt til Putins fremgangsmåde. »Præsident Putin forfølger en ny, østlig politik, der indsprøjter nyt liv i dette område og udvikler dets potentiale med en vision, der kan blive til virkelighed«, erklærede hun. »Hvis vi parrer sydkoreansk kapital og forarbejdningsteknologi med russisk grundforskning og russiske

ressourcer, ville dette gøre det muligt for os at skabe en konkurrencedygtig, industriel base.«

(En længere reportage om Putins tale kan læses på engelsk her: <http://sputniknews.com/politics/20160903/1044918709/putin-eastern-economic-forum.html>)

Tyskland: Welt am Sonntag: Syrienseksperter: Putin ændrede hele geometrien

29. august 2016 – Med en ekspertanalyse fra to, førende tyske militære personer, rapporterede *Welt am Sonntag* den 28. august, at de to mest fundamentale postulater om Syrien fra Obamas Hvide Hus og NATO er blevet modbevist. »Fred med Assad?« lyder overskriften på artiklen, og indledningen lyder: »Tyrkiet invaderer Syrien; dette er efter aftale med Rusland og Assad-regimet. Dette kunne ses som et totalt kursskifte, hvilket fortsat benægtes af Vesten.«

Welt har et længere interview med Wolfgang Ischinger, chef for den årlige Sikkerhedskonference i München og en førende tysk, konservativ militærtænkter, der siger: »Jeg mener, at Tyrkiets 'nye ansigt' over for Assad [hvor de accepterer, at han foreløbig forbliver ved magten] er forståeligt. Og jeg opfordrer til, at Vesten finder det forståeligt. Kendsgerningerne er enkle. Vi kan ikke ignorere dem.« Ischinger kalder således Obamas, Camerons og NATO's første postulat og »røde linje«, nemlig, at Assad må gå, for »en forfejlet plan«.

Den russiske præsident Putin udgør vægtstangen i situationen,

og den tyrkiske præsident Erdogan søger at tilslutte sig ham, observerer *Welt*. Bladet citerer også den tyske general Harald Kujat, en tidligere vice-øverstkommanderende for NATO, der smadrer Obamas og hans bandes andet postulat, nemlig, at der »ikke er en militær løsning« i Syrien. Kujat siger, at dette er forkert, og at alle de involverede magter i realiteten har søgt en militær løsning, begyndende med USA/UK, der angriber de kurdiske militser og de såkaldte »moderate oprørsstyrker«, og Erdogan, der angriber al-Nusra og al-Qaeda.

Der findes ikke længere nogen »moderate oprørsstyrker«, insisterer Kujat, »hvis der nogensinde var nogen«. Ideen om en »forhandlet fred« baseret på, at Assad tvinges ud, var derfor et totalt korthus, en opskrift for kaos, siger han, »en alles krig mod alle«. Hvad der er vigtigere, så ændrede Putin fuldstændig situationen fundamentalt, da Rusland intervererede sidste september, den 30., og søgte en militær løsning mod alle terroristgrupperne, med Assads egen imødekommende regering som Ruslands »styrker på landjorden«.

Den lange og detaljerede undersøgelse af Thorsten Jungholt, hvor han påpegede det grundlæggende skift i alliancen, som Putin frembragte, vakte tydeligvis postyr i Tyskland. Dagen efter forsøgte *Frankfurter Allgemeine Zeitung* at modbevise dette i en lederartikel, der hævdede, at Tyrkiet stadig ønsker, at Assad »skal forsvinde« nu. Denne løgn modsiges af den tyrkiske udenrigsministers egne, nylige, officielle erklæringer, og viser blot, i hvilken grad, *Welt am Sonntags* rapport af den nye virkelighed har forårsaget uro.

**RADIO SCHILLER den 29. august
2016:**

**Det Østlige Økonomiske Forum
i Vladivostok Rusland
vil være optakt til G20-mødet
i Kina**

Med formand Tom Gillesberg

Vladivostok Østlige Økonomiske Forum og det Nye Paradigme

28. august 2016 – Tilbage i juli måned forventede arrangørerne af Ruslands Østlige Økonomiske Forum, der skal finde sted den 2. – 3. september, 2.400 deltagere. Her følger nogle højdepunkter:

Et russisk-japansk panel vil have 15 talere fra toperhvervsledere i begge lande, inkl. formændene for selskaberne Mitsui, Fujitsu og Sofbank, samt Hokkaidos guvernør. Et russisk-syd-koreansk panel vil omfatte præsidenten for Hyundai Engineering and Construction, samt præsidenten for Samsung Electronics. Der vil være et Rusland-ASEAN-panel med højtplacerede repræsentanter. Der vil være et Rusland-Tyskland-panel, men den eneste tysker her bliver formanden for

det Russisk-Tyske Handelskammer.

Formanden for Roscosmos, det russiske rumprogram, vil tale på et panel om »Det asiatiske Stillehavsområdes Rumfarts-agenda«, med regeringsfolk inden for rumfart fra de asiatiske nationer. Alt imens der ikke vil være noget panel som sådan om udforskning eller udvikling af det arktiske område, så vil der være et panel om den Nordlige Maritime Rute.

Andre vigtige gæster omfatter den tidligere australske premierminister Kevin Rudd, samt vicepræsidenten og direktør for BRIKS' Ny Udviklingsbank.

Al information er fra <https://forumvostok.ru/en>

RADIO SCHILLER den 21. august 2016: Den nye Silkevejsalliance er på vej til at sejre

Med formand Tom Gillesberg

Nutiden har ingen præcedens

18. august 2016 (Leder) – Den nutidige historiske periode er fuldstændig ny i sine karakteristika; den kan ikke sammenlignes med noget andet i menneskehedens hidtidige historie. Af denne grund er det kun nogle få personer, der har været i stand til, i deres intellekt, at frembringe et begreb om, hvad karakteristika er for denne epoke, der intet fortilfælde har: personer som Albert Einstein, Krafft Ehrlicke og Lyndon og Helga LaRouche. Fordi det store flertal af almindelige dødelige mennesker ikke i deres erfaringsmateriale har noget sammenligneligt, og intet, som de har hørt eller læst om, har de ingen kriterier, ud fra hvilke de kan bedømme eller forstå det; de er på herrens mark. Af denne grund kan grupper, bestående af så få personer som i Lyndon LaRouches Manhattan-projekt, få en afgørende indflydelse netop på dette tidspunkt. Alene de kan se vejen frem, om end denne vej undertiden kan synes utydelig, og de må famle sig frem. De øvrige går i blinde, eller, som Helga Zepp-LaRouche ofte siger, »har ikke den fjerneste idé«.

I 2018 vil en kinesisk mission nå Månens bagside – under forudsætning af, at det inden da lykkes os at besejre Det britiske Imperiums kaosmagter. Denne mission vil blive en del af et helt, generelt program for at opdage og udforske de endnu ikke virkeliggjorte implikationer af Einsteins fundamentale opdagelser, som Lyndon LaRouche har påpeget. Og, som rumforskningsgeniet Krafft Ehrlicke – sammen med LaRouche – forudså, så vil den aktuelle energigennemstrømningstæthed, der for tiden står til menneskehedens disposition, være en forløber for fusionskraft, og herfra føre til stof-antistofreaktioner, og herfra atter videre frem til niveauer, som vi i dag ikke engang kan give et navn.

Under forudsætning af, at vi overvinder de aktuelle forhindringer, som repræsenteres af Obama og det Britiske Imperium, så er vi i færd med at glide ind i det, Helga Zepp-

LaRouche har kaldt »en æra, i hvilken vi bliver ægte menneskelige«.

På lignende måde er det, man måske kunne have kaldt det »system af alliancer«, der nu spænder over og gennemkrydser Eurasien og breder sig ud herfra, i realiteten slet ikke et »system af alliancer« i den betydning, vi har kendt til fra fortiden. Det er i realiteten snarere en projektion tilbage i tiden og ind i nutiden, fra det fremtidige univers, der inkorporerer de fremtidige opdagelser, der bringes tilbage fra Månens bagside. Putin har, sammen med Kina, inkorporeret principperne fra Den Westfalske Fred, men de er gået langt, langt videre end det. Begynd blot med den ekstraordinære relation, der er opnået mellem Rusland og Kina. Er man klar over, at vi taler om nationer, der så sent som i 1969 udkæmpede en syv måneder lang, ikke-erklæret krig over Ussurifloden? Nu har de ikke alene regelmæssige topmøder mellem præsidenterne, og regelmæssige topmøder mellem premierministrene; det er det mindste af det. Der er ikke mindre end tretten mellemregerings-kommissioner, der hele tiden er i kontinuerlig kontakt med hinanden. Alle de mange meningsforskelle og uoverensstemmelser – og der er mange – bliver kontinuerligt løst på et både bredt og dybt plan i begge regeringer.

»Og vi finder altid frem til løsninger«, føjede Putin til denne beskrivelse.

Processen med at fuldbyrde denne ekstraordinære relation har været genstand for en dybtgående undersøgelse af Kinas dr. Ren Lin, der talte på Schiller Instituttets konference i Berlin i juni måned, og af mange andre kinesiske og russiske, akademiske lærde.

Fuldbyrdelsen af en sådan relation udgør hjertet af BRIKS-processen og udviklingen af Den nye Silkevej. Det var kernen i Putins forgænger, nu afdøde russiske premierminister Jevgenij Primakovs idé om Den russisk-indisk-kinesiske Strategiske

Trekant. Skabelsen heraf går tilbage til ikke alene Lyndon og Helga LaRouches idé om Den produktive Trekant og Den eurasiske Landbro, men endnu længere tilbage, til LaRouches Strategiske Forsvarsinitiativ[1], der havde en formativ indflydelse på Rusland til trods for, at Ruslands daværende leder, Juri Andropov, havde afvist initiativet på vegne af sine britiske herrer.

Dette nye system med fremtidens relationer mellem nationalstater, der går ud over nationalstatsbegrebet, som LaRouche længe har forudsagt, går med syvmileskridt hastigt frem hen over hele det eurasiske kontinent og mere generelt på et tidspunkt, hvor vi nærmer os det Østlige Økonomiske Forum i Vladivostok den 2. – 3. september, FN's Generalforsamling, der begynder den 13. september, og BRIKS-topmødet i Goa, Indien, den 15. – 16. oktober.

Foto: Portræt af Einstein i 1905, da han offentliggjorde sin opdagelse af den specielle relativitetsteori.[2].

[1] SE: LaRouches Strategiske Forsvarsinitiativ: En amerikansk-sovjetisk aftale for fred og udvikling, <http://schillerinstitut.dk/si/?p=6976>

[2] Den specielle relativitetsteori er en fysisk teori, publiceret af Albert Einstein. Den erstattede den Newtonske opfattelse af tid og rum ved at gøre brug af det faktum, at lystes hastighed er konstant (Teorien kaldes desuden for 'speciel', fordi den er et specialtilfælde af den mere generelle relativitetsteori; således ses der bort fra tyngdekraften). Ti år senere publicerede Einstein den generelle relativitetsteori, som medinddrager tyngdekraften. (-red.)

Det tyske spørgsmål: Gnisten, der udløser krakket – eller en drivkraft for udvikling af verden

17. august 2016 (Leder) – Hvis Deutsche Bank for lov til at synke ned i et ukontrolleret kollaps, der får den største pulje af derivater blandt verdens banker til at nedsmelte, vil ikke alene den tyske økonomi, men også hele Europa og USA, hermed blive lagt øde. Alligevel er det, hvad der er på dagsordenen, bogstaveligt talt hvad dag, det skal være. Endnu en stemme fra den finansielle elite råber i dag alarm: »Deutsche Bank befinder sig i større vanskeligheder, end folk gør sig klart«, sagde Brad Lamensdorf fra hedgefonden Ranger Equity Bear i et interview med Lodonavisen *The Express*. »Noget er i den grad brudt sammen.«

»Der er intet i det europæiske banksystem, der er stabilt«, var Lyndon LaRouches respons. »Den tyske økonomi er på randen af en eksplosion. Merkel og Schäuble prøver på at håndtere det umulige. De må gå af. Det er kun et spørgsmål om tid, hvornår sammenbruddet vil indtræffe.«

Der findes midler til at løse denne krise, men ikke, medmindre der i Tyskland omgående træder ledere frem, der kan genoprette stabiliteten. Dette kræver for det første en genkapitalisering af Deutsche Bank under en nyt program, der afskriver den værdiløse derivat-boble og genopretter kommerciel bankvirksomhed under en regulering i stil med Glass-Steagall. Hvis dette gøres nu, sagde LaRouche, så kan Tyskland, i samarbejde med Putins Rusland, undgå et pludseligt sammenbrud

og blive drivkraften for et nyt paradigme for samarbejde mellem de transatlantiske nationer og det russisk-kinesiske partnerskab, der nu leder verdensøkonomien fremad, det vestlige kollaps til trods.

Ledende kræfter i Tyskland forsøger at forbedre relationerne med Rusland. Udenrigsminister Frank-Walter Steinmeier mødtes med sin russiske modpart Sergei Lavrov i Jekatarinburg den 15. august, hvor de to enedes om at »tilskynde til kontakter mellem regeringsagenturer for regioner i den Russiske Føderation og Forbundsrepublikken Tyskland«, udtalte Lavrov og tilføjede, at »vi mener, at den interesse for at samarbejde med Ruslands regioner, som Frank-Walter har udvist, fortjener al mulig støtte«. Som rapporteret i TASS, diskuterede de to, ifølge Lavrov, også bilaterale relationer inden for »politiske, kulturelle, humanitære og historiske områder«. Hvor længe kan det vanvittige sanktionsregime og NATO's krigsmobilisering tolereres?

Tiden er knap. Putin har ramt Obamas krigsplan på to sårbare flanker: først i Syrien, hvor han under international lov har arbejdet med Syriens suveræne regering om at besejre terrorist-apparatet på forskellige fronter i Syrien, og således udstillet Obama som en promoter af de saudisk-kontrollerede al-Qaeda-netværk for at fuldbyrde hans aggressioners mål om kriminelt regimeskifte; og for det andet, så har Putin bragt Tyrkiet til fornuft og afsluttet Obamas brug af landet til at kanalisere våben og terrorister ind i Syrien.

Obama har reageret ved at sætte neonazistiske bander ind i Ukraine for at udløse terroristangreb i Krim – dvs. på russisk territorium – og optrappe krigen i Donbas-regionen. Putin meddelte, at det planlagte møde i Normandiet-gruppen (Frankrig, Tyskland, Rusland og Ukraine) ved det kommende G20-møde i Kina, med henblik på at forsøge at redde Minsk-aftalerne, var meningsløst nu, hvor Kiev har satset på terror på russisk territorium. Hollande, Merkel og Porosjenko talte i

telefon i dag – uden Putin – og opfordrede til at fortsætte med Normandiet-processen. Andre har foreslået, at Tyskland og Rusland fortsætter på egen hånd for at løse problemet med Ukraine, og for at kræve en afslutning på Kievs Obama-støttede provokationer.

Der er krig på dagsordenen – en krig, der hurtigt ville blive global og atomar. Alt imens Tyskland, under et nyt lederskab, og i tandem med Rusland, kan forhindre det økonomiske kollaps og standse den fremstormende krig, så vil det kræve mod af amerikanske statsborgere at standse Obama (og hans håndlanger Hillary Clinton) i at udsætte USA for Wall Streets destruktion af den fysiske økonomi og føre verden ud i krig. Disse beslutninger skal træffes nu – ikke igennem et svindelvalg mellem to fjender af det Amerikanske System, men nu, ved forfatningsmæssige midler, der fjerner Obama for hans flere mange forbrydelser mod Forfatningen og mod menneskeheden, og som indfører Glass-Steagall, genopretter nationalbankvirksomhed og genopretter Amerikas forpligtelse til en fremtid på Jorden og i rummet med fusionskraft.

Ingen »praktiske«, delvise forholdsregler vil lykkes.

Foto: Præsident Putin og den tyske udenrigsminister Frank-Walter Steinmeier trykker hinanden i hånden efter et møde den 23. marts, 2016.

.

Sergei Glazyev, rådgiver til Putin, taler om Ukraine og Ruslands orientering mod øst i interview

17. august 2016 – Sergei Glazyev, en rådgiver til den russiske præsident Vladimir Putin, gav et interview til det russiske nyhedssite Russkaya Vesna, som blev udlagt i går.

Efter at have beskrevet, at Ukraine kontrolleres af nazisterne, der i realiteten agerer som en besættelsesmagt for USA, samt andre meget barske udtalelser om Ukraine, kommenterede Glazyev Ruslands ekspanderende samarbejde med Tyrkiet og Kina. Han blev spurgt, om de forbedrede relationer mellem Rusland og Tyrkiet »er et strategisk initiativ fra de to landes myndigheders side, og endnu et opportunistisk fænomen? Og hvor store var chancerne for en russisk-tyrkisk økonomisk union på længere sigt?« Glazyev svarede:

»Med hensyn til målene er vore økonomiske interesser i samklang, således, at udviklingen af det russisk-tyrkiske handels- og økonomisamarbejde går rigtig godt. Vore partnere fra Kasakhstan i EAEC (Eurasisk Økonomisk Fællesskab) har fremsat et initiativ om at indgå en præferencehandelsaftale med Tyrkiet. Dette er imidlertid uforeneligt med Tyrkiets aspirationer om optagelse i EU. Hvis Tyrkiet er ude af EU og NATO, kan samarbejdet vokse mange gange, og politiske uoverensstemmelser kan med lethed løses.« [Medlemmer af den Europæiske Union har ikke lov til uafhængigt at tilslutte sig en anden handelsblok. Tyrkiet er selvfølgelig endnu ikke i EU og kan meget let tilslutte sig en hvilken som helst handelsblok eller indgå handelsaftaler med andre lande, hvilket det da også allerede har gjort.]

Forespurgt om sin evaluering af de aktuelle kinesisk-russiske relationer, og om det repræsenterer politik for en total »orientering mod øst«, sagde han: »Dette er et gensidigt ligeværdigt, strategisk partnerskab, i hvilket vore lande har det samme mål. Der har fundet en orientering mod øst sted i den globale økonomi, og vi må aspirere til fuld deltagelse i denne nye orientering i verdensøkonomien, det fremvoksende Kina og andre lande i Sydøstasien.«

Russkaya Vesnas engelske site: <http://rusvesna.su/english>

Artiklen kan læses her:
<http://www.fort-russ.com/2016/08/glazyev-ukraine-under-us-occupation.html>

Foto: Sergei Glazyev (venstre) med Vladimir Putin.

Video, 5 minutter: Sidste chance for at stoppe europæisk bankkrak og krig

Den 28. juli 2016, v/næstformand Michelle Rasmussen.

»Jeg inviterer dig til at lære Schiller Instituttet at kende og til at kontakte os.

Verden er i en dyb krise, en civilisationskrise. Det er en brydningstid. Det kan blive meget værre, med et fuldt finanssammenbrud, måske sat i gang af de italienske banker, som er i krise, eller sågar af Deutsche Bank, som står øverst på listen over de store, systemiske krisebanker, og som teknisk set faktisk er bankerot.

Det kan også være krig med Rusland og Kina, ført af dem, som gerne vil forhindre, at disse nationer fører an i skabelsen af en alternativ økonomisk politik.

Vi oplever efterdønningerne efter Brexit-afstemningen i Storbritannien, og det har rystet hele EU. Men det giver os nogle muligheder. En ting, som Helga Zepp-LaRouche og Lyndon LaRouche har krævet, er en redningsplan for Deutsche Bank, men på betingelse af, at Deutsche Bank vender tilbage til den ånd, der var, da Alfred Herrhausen var chef i 1989, hvor han havde en produktionsbaseret politik for banken, og hvor han kom ud med et krav for gældssanering for de fattigste lande og for udvikling af Østeuropa. Dengang var Berlinmuren endnu ikke faldet.

Vi kan takke ja til samarbejde i stedet for krig med Rusland og Kina, om at bygge en Ny Silkevej hele vejen fra Asien til Europa. Vi kan udvide det til at blive en Verdenslandbro, en bro over land, gennem Sydvestasien og hele vejen ned til Afrika. Vi kan følge den tråd, der for nylig er kommet frem, med Saudi-Arabiens rolle bag angrebene den 11. september 2001, og følge denne tråd helt til det nuværende Britiske Imperiums fraktions rolle bag terrorisme; og så kan vi takke ja til samarbejde med Rusland om at bekæmpe terrorisme.«

Præcisering: Chefen for Deutsch Bank, Alfred Herhausen, blev dræbt af terrorister den 30. november 1989. Berlinmuren faldt den 9. november 1989. Hvis han, som var en ledende rådgiver til den tyske kansler Helmut Kohl, havde levet, ville verden have set anderledes ud.

Denne video blev lavet i forbindelse med omdeling af Schiller Instituttets materiale i jyske og fynske byer.

Kontakter i Jylland:

Kolding: Preben Samsøe, 4146 4714

Aarhus: Hans Schultz, 4841 4096; 6016 4096

Randers: Poul Gundersen, 2082 0350

Her er nogle vigtige links:

NYHEDSORIENTERING JULI 2016: Sidste chance for at stoppe europæisk bankkrak og krig

Helga Zepp-LaRouche: Menneskehedens skønne fremtid – hvis vi undgår dinosaurernes skæbne.

Hovedtale på Schiller Instituttets internationale konference i Berlin, 25. – 26. juni, 2016

Baggrundsmateriale:

Lyndon LaRouches 3-punktsprogram for genopbygning af realøkonomien:

1. Hvorfor en Glass/Steagall-bankopdeling ville løse finanskrisen og ødelægge Wall Street
2. Hvordan man skaber ikke-inflationære kreditter gennem et nationalt kreditsystem
3. Infrastrukturprojekter og fusionsøkonomi